

РЕШЕНИЕ

№ 68

гр. Перник, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВИКТОР Б. ГЕОРГИЕВ

Членове: БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ
ИГНАТ АС. ТИМОФЕЕВ

при участието на секретаря КАТЯ ХР. СТАНОЕВА
в присъствието на прокурора Албена М. Стоилова
като разглежда докладваното от ИГНАТ АС. ТИМОФЕЕВ Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20231700600356 по описа за 2023
година

за да се произнесе взе предвид следното:

С присъда № 1/ 10.01.2023 г., постановена по НОХД № 1233/2022 год. по описа на районен съд Перник е признат А. Д. В. със снета самоличност и ЕГН, за НЕВИНЕН в това, че на *** в***, в заведение „****“, находящо се на ***, до жилищен блок №****, с административен адрес: ***, чрез нанасяне на множество удари с юмруци и крака е причинил на Т.Д.Я. от *** средна телесна повреда, изразяваща се в множествени счупвания на ребра от лява гръдна половина - от пето до единадесето включително, по няколко фрактурни линии, което е довело до трайно затрудняване на движенията на снагата, за период от време от около 22,5 месеца и на основание чл.304 пр.2-ро от НПК ГО ОПРАВДАЛ изцяло по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.129, ал.2, вр. ал.1 от НК.

Със същата присъда районният съд се е произнесъл и по веществените доказателства и иззетия по досъдебното производство сравнителен материал.

Против така постановената присъда в срок е постъпил протест от РП Перник. В същия и писмено допълнение към него се сочи, че непосредствено след извършване на престъплението подсъдимият се е укрил, което доказва неговото участие в

инкриминираното деяние, още повече, че районният съд бил възприел изцяло фактическата обстановка, описана в обвинителния акт. Сочи се също така, че непоследователността в показанията на свидетеля Т.Я. се дължи на смущение. Въз основа на това се иска отменяване на постановената оправдателна присъда и постановяване на нова осъдителна такава.

Подсъдимият, чрез своя защитник, по съображения, изложени подробно в писмено възражение и поддържани в съдебно заседание, моли присъдата на районния съд да се потвърди изцяло.

Представителят на Окръжна прокуратура гр.Перник е изразил становище, че протестът е основателен и предлага присъдата на първоинстанционния съд да бъде отменена.

Пернишкият окръжен съд, след като разгледа протестираната присъда с оглед доводите на страните и служебно по реда на чл.313 и 314 от НПК, установи следното:

От фактическа страна:

Фактите по делото са установени правилно от първата инстанция и те са следните:

Подсъдимият А. Д. В. стопанисвал кафе-аперитив „****“, находящо се в *** до жилищен блок № *** на ***. В този блок, на ***етаж живеел свидетелят Т.Я.. Двамата се познавали, не били в конфликтни отношения, като подсъдимият неколкратно му оказвал помощ. На *** заведението не работело, предвид обявената с Решение № 325 на Министерския съвет от 14 май 2020 г. извънредна епидемична обстановка и установените временни противоепидемични мерки на територията на Република България.

По този повод В. решил да направи почистване на заведението. За целта повикал свои познати - свидетелите Е.О.-К., съпругът ѝ Г. К. и К. К.. Така, на *** вечерта, към 19.30 - 20.00 часа, тримата отишли в заведението, където подсъдимият ги чакал и започнали работа.

На същата дата пострадалият Я. се намирал в дома си в ***, заедно с Р.С. - син на втората му съпруга, който в този период живеел при него. Късно вечерта Я. излязъл навън.

В периода след 22.00 ч. свидетелите Г. В. и Е.Е., съседни на Я., чули гласа му отвън и разбрали, че става някаква разправа. Двамата погледнали през прозореца на спалнята си и възприели как пострадалият разменя реплики на висок тон с неустановени по делото млади хора. Един от тях се приближил към него и го блъснал на земята, като в същия момент друго момче също се приближило и започнало да рита падналият, след което избягали. Я. успял да се изправи и отишъл в заведението на подсъдимия, което било съвсем близо. Там, свидетелите К., К. и К. възприели, че има кръв по лицето и е неадекватен. Е. и В. му помогнали да седне, малко след това първата му помогнала и да се измие и го изпратила навън.

Около полунощ Я. се прибрал обратно в дома си в неадекватно състояние, с кръв в областта на дясното ухо и буза, с изцапани дрехи. Оплакал се, че много го болят гърдите и гърба в областта на бъбреците и помолил С. да позвъни на тел.112 за медицинска помощ.

Пристигналият екип на ЦСМП Перник /д-р С.П.- С. и свид. А.В.С. - шофьор на линейка, предвид установеното състояние на пострадалия незабавно го транспортирали в Спешното отделение на МБАЛ ***, а впоследствие след направени изследвания спешно го транспортирали до УМБАЛСМ ***, където бил приет в шокова зала.

На *** сутринта и в ранния следобед, в присъствието на собственика- свид. В.А., били извършени два огледа на местопроизшествие в заведението, намиращо се адрес ***, при които не били установени и иззети като веществени доказателства предмети от значение за делото.

Съдебно-медицинската експертиза на пострадалия Т.Я., извършена от д-р К.Ч. - специалист по съдебна медицина в СМО при МБАЛ ***, установява, че на същия са причинени следните травматични телесни увреждания: множествени счупвания на ребра от лява гръдна половина - от пето до единадесето включително по няколко фрактурни линии; контузии на гръдния кош, на левия бял дроб и в лявата поясна област; незначителен кръвоизлив в лява гръдна кухина; левостранен репроперитонеален хематом /в пространството в лявата задкоремна област/; подкожни кръвонасядания и охлузни наранявания в областта на тялото и на горните крайници.

Според заключението на експертизата счупването на множество ребра от лява гръдна половина по няколко фрактурни линии осъществява критериите на медико-биологичния признак „трайно затрудняване на движенията на снагата“ за период от време около 2 - 2,5 месеца, а останалите посочени травматични наранявания в съвкупност осъществяват критериите на медико-биологичния признак „временно разстройство на здравето, неопасно за живота“. Посочено е, че уврежданията са получени в резултат от действието на твърди тъпи предмети /каквито представляват и човешките крайници/ по механизма на удари от такива предмети и по своята морфологична характеристика и локализация е възможно да са получени по начин и време, както е съобщил пострадалия Т.Я. /вследствие нанесен му побой - удари с ръце и с крака при инцидент, настъпил на *** срещу ***/

Така установената от въззивния състав фактическа обстановка съответства в голяма степен на възприетата и от първоинстанционния съд. Основава се на собствен анализ на събраните по делото доказателства.

По делото са събрани всички обективно възможни доказателства, необходими за всестраниното му изясняване. В тази насока следва да се подчертае, че първостепенният съд в пределите на своята компетентност, по реда и със средствата, предвидени в НПК, е взел всички мерки за разкриване на обективната истина. Постановил е решението си по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранино и пълно изследване на всички обстоятелства по делото. Изпълнил е задължението си по чл.305, ал.3 НПК, като в мотивите е посочил установените обстоятелства, доказателствата, които ги подкрепят и правните си изводи. Изложил е и съображенията си по отношение на доказателствения материал, неговата относимост към решаването на делото по същество и противоречията. Отговорено е на всички релевантни доводи. Направените правни изводи са правилни.

Напълно неоснователен е упрекът в постъпилия протест, че макар и да е приел идентична на тази описана в обвинителния акт фактическа обстановка, районният съд въпреки това е оправдал подсъдимия. Фактите, приети от първата инстанция и относими към предмета на доказване по чл.102 НПК, се различават съществено от тези, посочени в обвинителния акт. Правилно и след изключително поробен анализ на гласните доказателства в обжалваната присъда е прието, че не са налице убедителни данни за това подсъдимият на инкриминираната дата да е ходил в дома на пострадалия, да го е канил на бира в заведението си и да му е нанесъл побой в последното.

Правилно районният съд е очертал, че още на досъдебното производство са били налице ясни данни, изводими от показанията на свидетели очевидци, които са изключвали версията на пострадалия. На тези гласни доказателствени източници прокурорът нито е обърнал внимание, нито ги е коментирал в обвинителния акт, а това е било от изключително съществено значение за разкриване на обективната истина. Подлагайки на самостоятелен анализ твърденията на свидетелите В., Е., К., К., К. и П., настоящият състав ги намира за правдиви и последователни. Тези свидетели нямат връзка с подсъдимия, поради което са обективни и безпристрастни. Първите двама, съседни на Я., ясно са възприели след 22.00 часа на *** как пред блока, в който живеят и в непосредствена близост до стопанисваното от подсъдимия заведение, пострадалият е влязъл в конфликт с група неустановени младежи. Вследствие на това е бил блъснат от един от тях на земята, а след това са му били нанесени удари с крака в тялото и главата. Свидетелите К., К. и К. последователно, както на фазата на досъдебното производство, така и в разпита пред районния съд, са разкрили, че именно в този времеви диапазон пострадалият е влязъл в заведението в неадекватно състояние и с кръв по главата. Показанията на тримата не се различават по твърдените детайли. Така, те ясно са заявили, че именно подсъдимия е помогнал на Я. да седне, попитал го е какво става и какво му се е случило, има ли нужда от помощ. И тримата твърдят, че след това свидетелката К. е помогнала на пострадалия да се измие и го е изпратила навън.

Свидетелят Т.П., който е бил охрана непосредствено до заведението на В. свидетелства за това, че не е чул или възприел съмнителни викове или шум за инкриминирания период.

Свидетелите В.П. и А.А., полицейски служители, ясно потвърждават, че около 02.30 ч. на *** са посетили по сигнал заведението на В.. В него са констатирани, че същото не работи, а вътре са били самия подсъдим и свидетеля Т.П.. Двамата отrekli да е имало конфликт, а свидетелите не съобщават на място да е имало следи от побой или по подсъдимия да има следи от такъв.

Цялата тази логическа верига от безспорно установени, взаимосвързани факти на местонахождението и движението на подсъдимия и пострадалия опровергава версията на Я. за авторството на В. в нанесения му побой.

По делото няма данни между двамата да е имало конфликт. Напротив, установено е, че неколкратно подсъдимият е оказвал помощ на пострадалия - материална и във връзка с влошеното му здравословно състояние. За конкретната дата на инкриминираното деяние, в

обвинителния акт, също не се съдържат данни, защо без каквато и да е причина В. поканил Я. и му нанесъл побой. Липсва каквато и да е логика, ако това беше така, защо първият е останал на място в заведението, където е бил намерен от полицейските служители П. и А.. А това опровергава и тезата на прокуратурата, че подсъдимият се е укрил.

Всичко така изложено в достатъчна степен разколебава несъмнеността, изискуема по чл.303, ал.2 НПК във вината на подсъдимия и правилно, и в точно приложение на процесуалния и материалния закон, първият съд е постановил оправдателната си присъда.

Версията на Я. не намира дори косвена подкрепа от друго надлежно събрано доказателство. Показанията му не са нито последователни, нито логически подредени. Правилно районният съд не е основал решаващите си изводи на свидетелите П., Б. и С., тъй като те са производни и отразяват единствено преразказаното им от пострадалия.

При тези изводи, Пернишкият окръжен съд не намира основания за отменяване или изменяване на обжалваната присъда с която подсъдимият е признат за невиновен по предявеното му обвинение.

Законосъобразна е присъдата на Пернишкия районен съд и в частта, с която същият се е произнесъл по приобщените веществени доказателства.

Изложените съображения налагат извода, че обжалваната присъда е обоснована, законосъобразна, постановена при спазване на процесуалните правила и материалния закон, поради което липсват основания за нейното изменяване или отменяване.

Като взе предвид изложеното, Пернишкият окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 1/ 10.01.2023 г., постановена по НОХД № 1233/2022 год. по описа на Районен съд Перник.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на жалба и протест.

На основание чл.340, ал.2 НПК решението да се съобщи на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____